

купівельну спроможність і вимушують покупців переходити на малоцінні товари [6, с. 80].

Отже, у сучасних умовах в Україні існує велика кількість видів суб'єктів господарювання, що здійснюють роздрібний продаж товарів кінцевим споживачам. Вони відрізняються між собою товарним асортиментом, величиною товарообороту, охопленістю територій та масштабами. Про те найбільш прогресивними видами суб'єктів господарювання, що займаються роздрібною реалізацією товарів є підприємства що реалізують саме непродовольчі товари. Протягом останніх декількох років збільшується різноманіття та ускладнюється система споживчого ринку та роздрібною торговельної мережі. Виникають нові види суб'єктів роздрібною торгівлі, водночас зникають застарілі, що свідчить про позитивну тенденцію розвитку економіки України та урізноманітнення споживчого ринку продовольчих та непродовольчих товарів.

Список використаних джерел:

1. Марков Б. М. Теоретичні аспекти розвитку роздрібною торгівлі продовольчими товарами / Б. М. Марков // Науковий вісник Херсонського державного університету. – 2015. – № 15. – С. 26-29.
2. Марков Б. М. Розвиток роздрібною торгівлі: теоретичний аспект / Б. М. Марков // Науковий вісник Ужгородського національного університету. – 2016. – № 7. – С. 89-92.
3. Торгівля у 2016 році: стат. збірник / Міністерство економічного розвитку і торгівлі України. – Київ. – 2016.
4. Офіційний сайт Державного комітету статистики. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>.
5. Зінченко О. М. Дослідження стану розвитку роздрібною торгівлі України / О. М. Зінченко // Науковий вісник Полтавського університету економіки і торгівлі. – 2011. – № 2. – С. 168-172.
6. Данкєєва О. М. Роздрібна торговельна мережа в Україні: класифікація типів та особливості розвитку в умовах кризи / О. М. Данкєєва // Науковий вісник Ужгородського національного університету. – 2016. – № 6. – С. 78-84.

Метошоп І.М.

доцент;

Кравчук М.М.

студент,

*Інститут економіки і управління у нафтогазовому комплексі
Івано-Франківського національного університету нафти і газу*

ОСОБЛИВОСТІ ЕКОНОМІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ У СУЧАСНОМУ БІЗНЕСІ

Сучасний етап розвитку цивілізації супроводжується процесами глобалізації, які вимагають розвиватись в унісон з іншими державами, творити глобальну державну політику. Глобалізація світового економічного розвитку не оминає й нашу державу, яка поступово інтегрується до

міжнародної економіки. Інтегрування економіки України в світове господарство підвищує значення зовнішньоекономічної діяльності українських підприємств, а також їх конкурентоспроможності.

Отже, в сучасних економічних умовах запорукою успішної діяльності вітчизняних підприємств та входження їх на світовий ринок є використання ними сучасних технологій, які пов'язані не тільки з процесом управління виробництвом, а й управлінням діяльністю підприємства. Постійне застосування новітніх підходів, методів, принципів, інструментів в управлінні підприємством забезпечує його успішне функціонування в конкурентному середовищі. Швидке та ефективно впровадження нових механізмів управління, які б відповідали сучасним потребам і вимогам, можливе лише при регулярному дослідженні та вдосконаленні системи управління.

На сьогодні у літературі існує багато різноманітних концепцій управління. Це зокрема, концепція п'яти конкурентних сил, ключових компетенцій, утримання покупця, збалансованої системи показників, управління результативністю, зони прибутковості, стратегічних карт тощо. Впродовж останніх років проблемам удосконалення системи управління та особливостей механізмів, що мають місце в управлінні підприємствами приділялося багато уваги з боку як науковців, так і практиків. Серед них можна назвати: Довба І. В., Сойма С. Ю., [1] Марченко О. С., [2] Гловецька М. С., Ліннік І. М., Мазарчук Н. Д., Сірик Л. В., [3] Бугінець Г. В., Гловачова О. С., Зубко О. В., Ільченко Н. Б., Ключова Н. С., Короп І. І., Лаптева Я. В. [4] та інших. Однак, постійні зміни, що відбуваються як у світовій економіці, так і вітчизняній, а також питання успішної інтеграції вітчизняних підприємств до міжнародної економіки потребують подальших досліджень, розробок та рекомендацій щодо економічного управління підприємством у сучасному бізнесі.

Особливого значення в умовах сьогодення набувають питання саме економічного управління підприємством, основою якого є управління людьми для людей. Економічна складова присутня у кожному управлінському рішенні, що приймається керівниками. Однак виникає необхідність досягнення не лише ефективності роботи підприємства будь якими методами, а і досягнення соціальної ефективності. Особливостями умов сьогодення є і необхідність адаптації вітчизняних підприємств до умов глобалізації, що зумовлює потребу у встановленні виробничих, торгових, фінансових, науково-технічних зв'язків із зарубіжними партнерами, формуванні транснаціональних корпорацій, міжнародних альянсів, а також орієнтації компаній на ринки збуту всього світу.

Тому метою дослідження є висвітлення особливостей системи економічного управління підприємством у сучасних умовах. Сучасний погляд на економічне управління істотно відрізняється від традиційного. Сьогодні усе більше поширення й застосування набувають новітні концепції управління, такі як: Business Performance Management (BPM) та Balanced Scorecard, Workflow, Six Sigma. Результатом їх виникнення є еволюція як управлінської теорії, так і інформаційних технологій, оскільки вони ввібрали в себе як актуальні управлінські принципи, так і сучасні технології. Також у

сучасній практиці широко застосовуються система бюджетного управління, яка полягає у формуванні самоорганізації та адаптації процесів діяльності підприємства в умовах невизначеності. Така система допомагає управлінській ланці досягти поставлених цілей шляхом найефективнішого використання ресурсів підприємства.

На нашу думку, економічне управління підприємством можна визначити як ефективну систему, яка забезпечує швидку адаптацію підприємства до будь-яких змін його бізнес-середовища, при цьому максимально враховуючи потреби та запити потенційних споживачів і суспільства при оптимальному використанні його ресурсів. У даній системі отримання прибутку розглядається як результат ефективного функціонування управлінської системи, а не як основна мета діяльності підприємства.

Необхідність вдосконалення системи управління підприємством переважно зумовлене такими передумовами, як: кризові ситуації господарсько-фінансової діяльності; зміни у зовнішньому середовищі, які обумовлюють нові загрози та виклики; невідповідністю сукупності ресурсів, компетенцій, якими володіє підприємство, наявним можливостям; недосконалістю системи управління; невдало підібраними формами та методами управління; зниженням конкурентоспроможності підприємства.

Зокрема, зміни у зовнішньому середовищі призвели до того, що багато підприємств сучасного бізнесу зіткнулись із такими проблемами, як: нездатність знайти правильну ринкову нішу; відсутність оригінальних продуктів; невідповідність компетенцій персоналу вимогам сучасного бізнесу; ненадійність партнерів; нездатність встановити відносини та адаптації до нових умов; нездатність використовувати досвід та ідеї, напрацьовані в інших країнах.

Єдино правильним варіантом вдосконалення управлінської системи є впровадження нововведень та інноваційних підходів до управління діяльністю підприємства. У цьому контексті підприємства України потребують постійних змін та запозичення досвіду іноземних підприємств у сфері активізації інноваційної діяльності. Зокрема, вдосконаливши систему управління успіху досягли такі світові компанії як: «McDonald's», «Intel», «Toyota», «Ford Motor Company», «Motorola». Також успіху можна досягти шляхом адаптації підприємства до зовнішньоекономічних відносин через:

- вивчення управлінського досвіду компаній різних країн;
- вивчення власного управлінського досвіду, сильних і слабких сторін, можливостей впливу на цей досвід;
- вивчення тенденцій розвитку різноманітних моделей менеджменту;
- вивчення впливу глобалізації на управлінські системи, а також прогнозування подальшого розвитку подій.

Тобто, нова концепція управління, з одного боку, має ґрунтуватися на принципах і механізмах, що діють у світовому економічному співтоваристві, а з іншого – враховувати особливості попереднього розвитку й сучасного стану економіки України, національну культуру й традиції ведення бізнесу.

Досвід зарубіжних країн свідчить, що за підтримки держави необхідно формувати інноваційні кластери, що сприятимуть тісному співробітництву та обміну знаннями, ресурсами, кадрами тощо.

Одним із методів удосконалення економічного управління у сучасному бізнесі є розвиток нової економіки масової співпраці, як системи соціально-економічних відносин з продукування, розподілу, обміну і споживання послуг на базі залучення через різні інтернет-платформи ресурсів великої кількості людей та їх безпосередній участі у діяльності пов'язаній із наданням послуг як виробників, так і споживачів. Впровадження інтернет-співпраці виступає одночасно і фактором, і формою глобалізації економіки, сприяє формуванню та реалізації глобального соціально-економічного значення людини у сучасному світі.

Варто також зосередити увагу на активізації внутрішніх резервів розвитку підприємства. Дані заходи щодо удосконалення економічного управління підприємством забезпечать стійке функціонування підприємства та його здатність до розвитку, а також належний рівень конкурентоспроможності.

Таким чином, узагальнюючи вищевикладений матеріал, варто зазначити, що сьогодні підприємства повинні застосовувати сучасні засоби і методи керування в межах обраної концепції управління, зосереджуватись на цілях розвитку і порядку удосконалення системи управління, удосконалювати організаційну структуру підприємства, переймати світовий досвід, вдало поєднувати сучасні технології управління з національними особливостями.

Список використаних джерел:

1. Довба І.В. Особливості оптимізації управління бізнес-процесами підприємства та методи їх удосконалення / Довба І.В., Сойма С.Ю. // [Текст] Мукачівський державний університет. Економіка і суспільство. Випуск 6 / 2016. С. 130-133.
2. Марченко О.С. Нова економіка масової співпраці як форма глобалізації економічної поведінки людини. [Текст]. // Актуальні проблеми економіки. № 4 (166), 2015. С. 29-35.
3. Науково-технічний розвиток: економіка, технології, управління [Текст] Матеріали XVI Міжнародної науково-практичної конференції, м. Київ, 18-19 квітня 2017 року. – К.: КПІ ім. Ігоря Сікорського, 2017. – 125 с.
4. Проблеми та перспективи розвитку інноваційної діяльності в Україні: VIII Міжнародний бізнес-форум [Текст]. (Київ, 19 березня 2015 р.); відп. ред. А.А. Мазаракі. – К.: Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2015. – 272 с.

Недбалюк О.О.

старший викладач,

Вінницький національний аграрний університет

КОНЦЕПЦІЯ «JUST IN TIME» ЯК ОДИН ІЗ ОСНОВНИХ ІНСТРУМЕНТІВ УПРАВЛІННЯ ВИРОБНИЦТВОМ

У сучасних умовах діяльність підприємств повинна бути орієнтована на випуск високоякісної і конкурентоспроможної продукції при мінімальних витратах на її виробництво. Саме тому особливого значення набуває використання передових концепцій, таких як «Just In Time» («Точно в строк») [4, с. 163].